

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja R. F., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 10. srpnja 2019.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenja rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/18-01/399, urbroj: 401-01/10-19-17 od 1. travnja 2019.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika točkom 1. izreke poništeno je rješenje trgovačkog društva C. A. d.d. od 12. travnja 2018. u dijelu u kojem je odlučeno o točkama 1. i 2. zahtjeva za pristup informacijama. Točkom 2. izreke djelomično se odobrava tužitelju pravo na pristup preslici Sporazuma o raskidu radnog odnosa i ugovora o obavljanju poslova glavnog direktora društva od 5. listopada 2018., na način da se na istom prekrije adresa direktora društva, te se u tom dijelu zahtjev za pristup informacijama odbija. Točkom 3. izreke predmet se vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak u dijelu zahtjeva kojim tužitelj traži uvid u ugovore o nabavci zrakoplova A. 319 i 320 s kraja 90-ih. Točkom 4. izreke odbija se žalba tužitelja u preostalom dijelu kao neosnovana. Točkom 5. izreke nalaže se trgovačkom društvu C. A. d.d. da postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja.

Protiv označeno rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnome navodi kako je osporeno rješenje manjkavo, te ujedno i diskriminirajuće, jer u postupku nisu utvrđene sve činjenice koje je tuženik trebao utvrditi. Ističe kako ga tuženik nikada nije pozvan na saslušanje ili davanje izjave. Smatra da odluka tuženika nije zasnovana na zakonu, te ujedno ističe kako svoj zahtjev nije podnio u svojstvu građanina, već u svojstvu dioničara. Predlaže da se poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako u tužbi nisu razvidni konkretni razlozi za pokretanje upravnog spora pa ostaje kod razloga koji su bili odlučni za donošenje osporenog rješenja. Smatra kako je neosnovan navod tužitelja da je osporeno rješenje kontradiktorno, s obzirom da je na stranici 3. rješenja jasno obrazloženo da davanjem osobnih podataka koji su vezani uz zaposlenje osoba u tijelima javne vlasti ne dolazi do povrede poslovnih podataka. Suprotno navodima tužitelja, iz osporenog rješenja ne proizlazi da tuženik smatra da zatražena

informacija predstavlja poslovnu tajnu, već se u rješenju citiraju utvrđenja prvostupanjskog tijela koje je zahtjev odbilo radi zaštite poslovne tajne. U odnosu na navod tužbe da je tužitelj trebao biti saslušan ističe kako sukladno članku 30. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku, bez prethodnog izjašnjavanja stranke postupak se može provesti samo ako se usvaja zahtjev stranke, ako odluka o postupku nema negativan učinak na pravne interese stranke, ili kad je tako propisano zakonom. Po logici stvari navedena odredba se odnosi na upravne postupke u kojima postoji obveza provođenja ispitnog postupka, a u konkretnom slučaju prvostupanjsko je tijelo neposredno rješavalo upravnu stvar, iz kojeg razloga nije postojala obveza prvostupanjskog tijela da sasluša stranku. Što se tiče drugostupanjskog postupka navodi kako nije upotpunjavao postupak u smislu članka 115. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku, već je donio odluku na temelju činjenica utvrđenih u prvostupanjskom postupku, pa nije postojala obveza traženja očitovanja od tužitelja kao stranke u postupku. Predlaže da se tužba odbije i potvrdi osporeno rješenje.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je rješenjem trgovačkog društva C. A. d.d. odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama. Tužitelj je zahtjevom tražio pod 1. uvid u ugovor o nabavci zrakoplova A. 319 i 320 s kraja 90-ih. Prvostupanjsko je tijelo provelo test razmjernosti i javnog interesa te smatra kako se ne može udovoljiti traženju tužitelja, jer se radi o poslovnoj tajni. Tužitelj je zahtjevom zatražio pod 2. uvid u otkaz (ili sporazumni raskid ugovora o radu za I. M.), kao i uvid u sudski spis I. M. c/a C. A. radi otpremnine, te je prvostupanjsko tijelo nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa odbilo i taj dio zahtjeva zbog obveze zaštite osobnih podataka. Tužitelj je zahtjevom pod 3. zatražio uvid u međunarodni sudski spis N. c/a C. A. koji je odbijen od strane prvostupanjskog tijela s obrazloženjem da je taj postupak isključen za javnost, da se radi o poslovnoj tajni, te zaključno kako se uvid u spis ne smatra informacijom.

Tuženik je odlučujući o žalbi tužitelja poništio prvostupanjsko rješenje kojim je odlučeno o točkama 1. i 2. zahtjeva tužitelja, te je djelomično odobrio tužitelju pravo na pristup preslici Sporazuma o raskidu radnog odnosa i ugovora o obavljanju poslova glavnog direktora društva od 5. listopada 2018., na način da se na istom prekrije adresa direktora društva. Tuženik je obrazložio da je ispitujući pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa utvrdio kako davanjem osobnih podataka koji su vezani za zaposlenje osobe u tijelu javne vlasti, odnosno osobnih podataka koji se odnose na potrošnju sredstava tijela javne vlasti ne dolazi do kršenja odredbi Zakona o zaštiti osobnih podataka. Međutim, kako se u Sporazumu o raskidu radnog odnosa i ugovoru o obavljanju poslova glavnog direktora društva od 5. listopada 2019., navodi adresa direktora društva, smatra da je taj podataka potrebno zaštititi- prekriti (članak 15. stavak 2. točka 4. i stavak 5. Zakona o pravu na pristup informacijama) s obzirom da bi omogućavanjem pristupa traženim podacima predstavljalo zadiranje u privatni život navedene osobe, odnosno da preteže potreba zaštite prava na ograničenje.

Nadalje, što se tiče zahtjeva tužitelja kojim je tražio uvid u ugovor o nabavci zrakoplova A 319 i 320, tuženik je u tom dijelu predmet vratio prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak, jer prvostupanjsko tijelo nije postupilo sukladno odredbi članka 25. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, odnosno jer tuženiku nije omogućilo uvid u informacije koje su predmet postupka, odnosno nije pravilno provelo test razmjernosti i javnog interesa, te je tuženik u obrazloženju rješenja naveo u kojem pravcu je potrebno upotpuniti postupak u odnosu na taj dio zahtjeva.

Što se tiče djela zahtjeva kojim je tužitelj tražio uvid u spis predmeta i prema ocjeni ovoga Suda pravilno tuženik smatra da taj dio zahtjeva ne predstavlja informaciju kakvu ima u vidu Zakon o pravu na pristup informacijama.

Iz svega navedenog proizlazi da je tuženik, suprotno navodima tužitelja, naveo razloge za djelomično usvajanje žalbe, pozivajući se na mjerodavne odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, te je tuženik u osporenom rješenju dao jasne i konkretne razloge za odlučivanje o žalbi tužitelja. Prema ocjeni ovog Suda rješenje tuženika obrazloženo je na način kako to i nalaže odredba članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku, pa se navodi tužitelja kako je rješenje tuženika manjkavo ne mogu ocijeniti osnovanim.

Nadalje, nije osnovan ni prigovor tužitelja da je trebalo saslušati, odnosno da je trebalo provesti ispitni postupak. Naime, Zakon o pravu na pristup informacijama koji regulira poseban upravni postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama, je jednostranački postupak, koji omogućava neposredno rješavanje upravne stvari, a to znači da se odluka može donijeti bez omogućavanja stranci da bude saslušana, bez zakazivanja i održavanja usmene rasprave i bez izvođenja dokaza putem posebnih dokaznih sredstava.

Iz navedenog proizlazi da tužitelj u tužbi nije naveo niti jedan pravno relevantan prigovor radi kojeg bi se osporeno rješenje tuženika trebalo ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 10. srpnja 2019.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.